

קבלה לעם

העיתון הדו שבועי של תנועת בני ברק • גיליון מס' 3 • יום ו' כ"ח תשרי תשס"ז • 20 באוקטובר

www.kab.co.il

מסע בין כוכבים

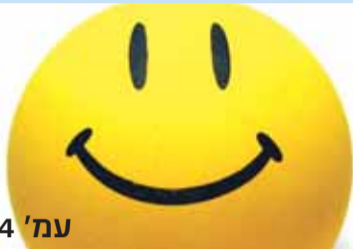
מפקד חיל האוויר לשעבר, איתן בן אליהו, רוצה לדעת מה גורם לאדם לעבור מהעולם המדעי לעולם הרוחני, הרב ד"ר מיכאל לייטמן משיב לו

עמ' 8

מתי כבר תהיה בן אדם?

לך תנסה לחיות בשמחה... טור אישי

עמ' 4

רבי שמעון בר יוחאי

אין עוד ספר בהיסטוריה האנושית שישווה לסקרנות שמעורר ספר הזוהר. מאז כתיבתו המסתורין שאופף אותו אינו יודע גבולות

עמ' 5

מי אוהב אתכם יותר ממני?

להסתכל על החיים מזווית אחרת

עמ' 3

דבר העורך

להתחיל מבראשית

השבוע החל לטפח הגשם הראשון, היורה. לאחר הגשם התפשט באוויר ריח רענן של אדמה וצמחייה. הילדים נצמדו אל החלון, והתמלאו התרגשות למראה הטיפות הגדולות השוטפות את העצים ואת הרחובות. בתמימות האופיינית לילדים הם רצו לנעול מגפיים חדשים כדי לקפץ בשלוליות ולהתיז מים סביב. החורף מתחיל. התחלות הן דבר מרגש, וכך גם הגשם הראשון: הוא בא ושופך את הכל, כמו מנקה את הלכלוך ואת האבק ומטהר את העיר. לפעמים מתפשט בנו התחושה כי גם בישראל של היום יש צורך עז שיבוא משהו וישטוף ויסיר את השחיתות ואת האכזבות, את הניכור ואת הבדידות. בעיקר שיפיח תקווה למשהו טוב, חדש, רענן, דבר שכולנו משתוקקים אליו, כמו ילדינו.

מחקר שנערך לאחרונה מצביע על כך שבישראל כיום שבעה מתוך עשרה אנשים מאמינים שיש כוח עליון, הטבע, אלוהים – או כל שם אחר שנבחר. סוציולוגים אומרים שהנתון הזה מפתיע, שהוא משקף חוסר וודאות, אובדן דרך, בלבול – אבל גם חיפוש ותייה, כמיהה למשהו חם, טוב יותר, ביתי, מאחד. אכן, האמונה היא דבר מורכב, המשקף יותר מעיוורון או רצון לברוח. מורגש בנו מאוד הצורך לשינוי, וחלקנו רק מקווים ומאמינים שמעורבות כלשהי של כוח עליון תביא לידי פתרון המצב הקשה. עתה, אחרי החגים, אחרי היורה, אנו כמו מתחילים מבראשית. השנה הקרובה יכולה להיות שנת מפנה, שנה מלאת תקווה והישגים, אלא שהרבה מוטל על הכף. אומרים ש"מצפון תיפתח הרעה", אבל אולי גם מדרום, וייתכן שאחרי כן אף ממזרח. אמנם דווקא ברגעים כאלה, אף שאנו מרגישים "עם הגב לקיר", שם יכול גם להתגלות חוזקנו.

בעולמנו המודרני, בבל שנת 2006, נמצאים אלה שיכולים לבנות לנו עתיד טוב יותר. האמת היא, שכל אחד מאיתנו כבר מרגיש בתוכו את הכמיהה לשינוי. אך גם אם אין אנו מודעים לכך, הניצנים כבר נובטים. כל שנשאר הוא להשקות אותם, אבל ביחד, וכך נוכל לקטוף את הפירות כאיש אחד בלב אחד. אם רק נלמד איך למצוא את הדרך איש אל לבו של רעהו, אם רק נפסע בדרך שכבר סללו בעבורנו, אם רק נרצה שינוי, הוא יבוא. ביחד לבטח נצליח.

בגיליון השלישי של "קבלה לעם" קיבצנו בעבורכם מגוון של כתבות מעניינות לצד טורים אישיים. פרסונו בפניכם ידע מצטבר וניסיון לצד חוויה אישית, כזו הבאה מהלב. הכתבה המרכזית עוסקת בבבל, מקום מוצאנו. היא מפרטת שלב אחרי שלב את התהליך שעבר עם ישראל לאורך הדורות. לצידה ריאיון אישי מרגש עם אחד היוצרים המצליחים בארץ, ארקדי דוכין. תמצאו גם טורים אישיים והרבה אהבה.

מקווים שתיהנו ונשמח אם תגיבו.

מי אתה עם ישראל?

התחלות הן ניצוץ החיים, רגע נדיר שבו מתחוללים שינויים. אחד השינויים המשמעותיים ביותר בחיי עם ישראל הוא רגע הולדתו. חכמת הקבלה מציגה נקודת מבט חדשה ומנערת את האבק מעל גלגלי ההיסטוריה

יואב ברנשטיין

התחלות

תחלות הן דבר משמח במיוחד. למרות חוסר הידיעה והביטחון לגבי המשך הדרך, יש במעשה הלידה כח מתפרץ וחיוניות גדולים, המצליחים להצביע בהירות על המטרה הסופית השלמה ולמשוך ממנה כוחות שיעזרו להולך המתמיד להגיע ליעדו בקלות ובבטחה. התחלות הן גם ניצוץ החיים הראשון, אותם רגעים נדירים בעולמנו, שבהם מתרחשים שינויים. במהלך השורות הבאות נספר על אחד מסימני הדרך הדרמטיים ביותר בתולדות האנושות. שינוי משמעותי כזה התרחש בעולם לפני 5,000 שנה בערך, באזור בבל, ממש מרחק פסיעה מכאן. באותה עת היה אזור מסופוטמיה כור היתון להתהוותה של הציוויליזציה המודרנית. במהלך השנים שקדמו לתקופה זו הסתפקה האנושות במילוי מאווייה הקטנים והבסיסיים: האנשים חיו בפשטות, הסתפקו בקורת גג לראשם, צרכו מזון בסיסי ולא שאפו לקידום, לקריירה או לכיבושן של פסגות שונות. שיטות המשטר, המנהל והמסחר המודרניות עדיין לא היו קיימות והחיים התנהלו בצורה טבעית, שקלוה וללא חיכוכים.

כולנו מכירים את אותה תחושה שפוקדת אותנו כאשר אנו מתעוררים בוקר אחד ומרגישים שהחיים שלנו, במצבם הנוכחי, כבר לא מספקים אותנו. אנו רוצים משהו אחר, אבל אינו יודעים בדיוק מה... אותו תהליך בדיוק התרחש לפני כ-5,000 שנה, בְּרִמָּה הכלל-אנושית. באותם זמנים התרחש אחד השינויים המהותיים בהתפתחות העולמית.

באותה תקופה רוב האנושות התרכזת במקום שבו שוכנת עיראק של ימינו, אזור שהחל להתפתח לפתע באופן מואץ ובכמה כוונים במקביל. החקלאות המודרנית החלה לקרום עור וגידים ממש שם, והונח היסוד לשיטות המסחר ולישימוש בכסף ובמיסוי. לצידן התפתחו גם שיטות משטר ושלטון ועוד יסודות סדר וניהול קלאסיים. גם הכתב הומצא באזור זה ובאותה תקופה. ברמה החברתית החלו להתרחב פערי מעמדות באוכלוסייה, והאנשים נחלקו לכאלה שיש להם הרבה יותר ולכאלה שיש להם הרבה פחות.

אם כך, מה קרה באותה תקופה מיוחדת, אשר הוביל לשינוי כה מהותי בכל תחומי החיים, ולהתפתחות תרבותית וטכנולוגית מואצת כל כך? על פי חכמת הקבלה, מהות הטבע האנושי היא רצון ליהנות, האגו. רצון אגואיסטי בריא הוא

המצפן שמדריך את האדם בחייו ומניע אותו בכל מעשה שיעשה. הרי איש מאיתנו אינו מסוגל לבצע תנועה, ולו הקלה ביותר, נגד רצונו. אם היה אפשר להזריק רצון לאבן דוממת, היא הייתה מתחילה להצמיח איברים נוספים. הזרקת רצון נוספת הייתה גורמת לה להתחיל לנוע ממקום למקום כמו בעל חיים, ומנה נוספת של רצון בריא הייתה גורמת לה להתחיל לדבר, לתושבי בבל כמו הזרקת תוספת של אגואיזם, והיא שדחפה אותם לבצע שורה של מעשים בלתי נשלטים. עד לאותו רגע היו הבבלים מורגלים ביחסים פשוטים בין איש לרעהו והתקיימו בשקט ובשלווה. הם חיו כעם אחד, דיברו בשפה אחת, כמעט כאחים, ככתוב: "וַיְהִי כַל-הָאָרֶץ, שְׁפָה אֶחָד, וּדְבָרִים, אֶחָדִים" (בראשית יא, א). הם לא התכוונו לתהליך החדש שהחל לעבור עליהם ללא התרעה מוקדמת, ובמידה רבה לא הבינו אותו. דומה כי יד נעלמה אחזה בחוטים והניעה אותם כמו בובות במשחק שלא יכלו לשלוט בו.

הבבלים, שעד אותה תקופה סגדו והשתחוו לכוחות הטבע השונים, לפסלים ולאלילים, נשלטו במידה רבה על ידי הפחד והיראה שפיתחו כלפי אלילים אלה. הם החליטו לשנות את חוקי המשחק ו"לשבור את הכלים". בדומה לילד קטן שמחליט להתקומם כנגד הוריו, נדחפו אותם בבליים מוגדלי האגו להתמודדות נגד הכוח העליון. הם ניסו להציב את האגו שגדל בהם מעל לכוח העליון ולהכניע אותו תחתיו. התחלת ההתמודדות עם המצב החדש באה לידי ביטוי בניסיון לבנות את מגדל בבל המפורסם, מגדל שגייע עד לשמים, ואף מעליהם: "וַיֹּאמְרוּ הֶבְהַה נִבְנֶה-לָנוּ עִיר וּמְגִדָּל וְרֹאשׁוֹ בַשָּׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה-לָנוּ שֵׁם" (בראשית יא, ט).

המשך בעמ' הבא

”... כל מי שהוא מקרב את העובד כוכבים ומגיירו כאילו בראו... אברהם היה מגייר את האנשים ושרה מגיירת את הנשים... שהיה אברהם אבינו מכניסן לתוך ביתו ומאכילן ומשקן ומקרבן ומכניסן תחת כנפי השכינה...”
בראשית רבה, וישב

מי אתה עם ישראל?

... המשך מעמ' 1

הדחף שפרץ בהם הוליד את הצורך להתקומם ולהילחם נגד הכוח העליון. ה"מגדל", מבנה עצום בגודלו, מסמל בצורה אלגורית את הדחף של אגו האדם לשלוט על הטבע. ה"שמים" שאותם ניסו הבבלים לכבוש מסמלים בצורה אלגורית את הכוח העליון.

אברהם מכונה אבי האומה כיוון שייסד את האומה הישראלית. אותם בבליים שהמשיכו את דרכו של אברהם הפכו לקבוצת מקובלים. הקבוצה גדלה לממדים של אומה שלמה והפכה ברבות הימים לעם ישראל

תהליך התפרצות האגו הוליד תופעות נוספות, והן יצרו תגובת שרשרת שאיש כבר לא יכול היה לעצור, כדור השלג החל להתגלגל. בתוך זמן קצר הפסיקו הבבלים להבין את זה, ומשפה אחת משותפת שבה דיברו החל להתפתח שלל הלשונות הקיימות בעולמנו. בני האדם החלו להתרחק זה מזה והתפזרו לכל עבר. האגו שגדל הפריד ביניהם כסכין, וכל אחד החל להיות מרוכז יותר ויותר בעצמו ולהתעלם מצרכיו של השני. בהמשך הזמן החלו להתפתח גם תופעות של ניצול הזולת. דרך אגב, מקור השם "בבל" הוא מהשורש ב.ל.ל, על שום בבלול הלשונות: "על-כן קרא שמה בבל, כי-שם בבל ה' שפת כל-הארץ; ומשם הפיצם ה' על-פני כל-הארץ" (בראשית יא, ו-ט).

דרכו של אברהם אבינו

אברם בן תרח היה בבלי ככל הבבלים. גם הוא היה עובד אלילים והשתחוה לגרמי השמים ולפסלים. יתר על כן, משפחתו של אברם הייתה מכובדת וידועה בתחום עשיית פסלים ואף התפרנסה ממכירתם בהצלחה רבה. בוקר אחד, גם הרצון שלו קיבל תיאבון גדול, ממש כמו שקרה לשכניו. מה שייחד את אברם הוא צורת ההתמודדות שלו עם המצב החדש. האמונה הפרימיטיבית בכוחות הפסלים שנפוצה אז בסביבתו לא סיפקה אותו. הוא רצה יותר מזה. בזמן שהבבלים המירו את אמונתם הקודמת האמונה בפסלים, באמונה חדשה – הסגידה לאגו המתפרץ בתוכם, גילה אברם את מה שלא גילה איש לפניו. אברם הבין כי בני אדם נכנעים באופן טבעי לאגו שמנהל בעבורם את כל חייהם, אך עם זאת הוא גילה כי ביכולתם להשתמש באותו אגו ממש כאמצעי, כמניע לשינוי חיובי. הוא צפה איך הבבלים, שעד אז חיו ביניהם באהבת אחים, מתרחקים זה מזה ומובלים על ידי האגו לשנאת חיים. הוא ניסה ללמד אותם איך להתחבר זה עם זה למרות האגו המתפרץ. מתוך השגתו הרוחנית ניסה אברם להסביר לבבלים, כי אם יחזיקו בכל מחיר באהבת האחים על פני האגו שלהם, יזכו לחיבור עמוק יותר עם הכוח העליון. עיקר תורתו של אברם היא ללמד אנשים שתפקידו של האגו הוא לא להרחיק ביניהם אלא לחזק על פניו את האהבה ביניהם. בזכות המאמץ הזה לשמור על החיבור מתגלה הכוח העליון ושורה בהם.

את אשר גילה כתב אברם בספר הקבלה החשוב המיוחס לו, "ספר יצירה". הוא הוסיף לשמו את האות ה' כסימן לאלוקות אשר השיג, והחל לנסות להפיץ את שיטתו ברבים ובצורה פתוחה ונעימה לכל דורש. אולם רק חלק קטן מתושבי בבל בחר להקשיב למשנתו של המקובל הראשון בהיסטוריה. אלה שהסכימו לשמוע בקולו של המהפכן הרוחני היו הראשונים להרכיב את קבוצת המקובלים שהפכה מאוחר יותר לעם היהודי.

מרביתם למדו על השיטה שגילה אברהם במסגרת השיעורים שלימד באותו אוהל מפורסם שפתח לקהל הרחב יחד עם אשתו שרה, כפי שנכתב: "שהיה אברהם אבינו מכניסן לתוך ביתו ומאכילן ומשקן ומקרבן ומכניסן תחת כנפי השכינה" (בראשית רבה, וישב). בעבור אלה שעדיין לא היו בשלים לכך, פיתח אברהם שיטות רוחניות אלטרנטיביות, אשר התאימו לשרשי נשמתם. הפסוק הבא מתאר את אברהם השולח את שליחיו לקדם, היא המזרח הרחוק של ימינו, שם התפתחו מאוחר יותר תורות המזרח: "ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודו חי קדמה אל ארץ קדם" (בראשית כה, ו). משושלתו של אברהם התפתחו מאוחר יותר גם הדתות המודרניות.

מגדל בבל, הקומה האחרונה

למרבית הפלא, מציאות החיים העולמית במאה וחמישים השנים האחרונות דומה במובנים רבים למציאות חייהם של אנשי בבל של העת הקדומה ההיא. מאז סוף הגל הראשון של המהפכה התעשייתית החלה בעולם התפתחות מואצת בכל תחום שאפשר להעלותו על הדעת: חשמל, תחבורה, טלוויזיה, רדיו, קולנוע, בורסה, מוצרי מותרות, אוכל גורמה, מחשבים, היי-טק, דמוקרטיה – כל אלה התפתחו רק לאחרונה. האגו שפרץ לראשונה בבבל העתיקה הגיע לשלב ההתפתחות האחרון בתחילת המאה העשרים. בימינו, התפתחות האגו מהירה לאין ערוך מההתפתחות בתקופות הקודמות. קצב ההתפתחות של האגו רק הולך וגובר. במקביל להתפתחות המואצת מתפשטת בקרב

רבים התחושה כי אנו חיים כיום במעין "בבל מודרנית". הולכים ומתרבים האנשים שמחפשים משהו מעבר למילויים, אף המפתים ביותר, הקיימים בעולמנו בעת הזאת. כמו באברהם בשעתו, נרקמת בקרב רבים מאיתנו ההבנה, שצעידיה עיוורת בעקבות פיתויי האגו נועדה לכישלון. הניסיונות להתקדם בדרך זו מביאים

הולכים ומתרבים האנשים שמחפשים משהו מעבר למילויים, אף המפתים ביותר, הקיימים בעולמנו בעת הזאת. כמו באברהם בשעתו, נרקמת בקרב רבים מאיתנו ההבנה, שצעידיה עיוורת בעקבות לכישלון

חלק גדול מאיתנו לתחושה שחייבת להיות גישה אחרת, דרך נכונה יותר לחיות את החיים. חוסר סיפוק זה מהווה את הגורם המרכזי למגפת הדיכאון המתפשטת בעולמנו בשנים האחרונות. נוסף למשבר הפנימי שחוהה האדם המודרני

המהפכן הרוחני

אברהם היה האדם הראשון בהיסטוריה שגילה כי קיימות רק שתי צורות התייחסות בסיסיות למציאות שבה אנו חיים: או שהאדם משיג צעד אחר צעד את המציאות האמיתית, העליונה, בכל חושיו הפנימיים, בעזרת עבודה מול האגו המתגבר, או שהוא נכנע לדרישות האגו שלו. השיטה שפיתח אברהם הייתה חדשנית ופורצת-דרך בכל הנוגע ליחס האדם לעצמו ולמציאות הסובבת אותו. אין לנו מהפכן בכל ההיסטוריה האנושית כאברהם אבינו. אברהם מכונה אבי האומה כיוון שייסד את האומה הישראלית. אותם בבליים שהמשיכו את דרכו של אברהם הפכו לקבוצת מקובלים. הקבוצה גדלה לממדים של אומה שלמה והפכה ברבות הימים לעם ישראל, עם שהדבר היחיד שמייחד אותו הוא המטרה ההיסטורית שלשמה נוצר – יישום של שיטתו הרוחנית של אברהם. אותה קבוצה קיבלה את השם "ישראל", לפי כיוון התפתחותה ה"ישר" לעבר הכוח העליון, ה"אל".

דרך אגב, מחקרים ביולוגיים מוכיחים כי עם ישראל המוכר לנו היום זהה מבחינה גנטית לעם הבבלי העתיק.

במהלך מאה השנים האחרונות, גם המציאות החיצונית אינה מאירה לו פנים. מלחמות עולם, טרור ואיום קיומי-אטומי ברמה בין-לאומית כוללת, עוני הולך ומתפשט, משברים אקולוגיים, משברים בתחומי המדע והאמנות ובעצם בכל תחום אפשרי, רק מחדדים את התחושה אצל רבים שהפתרון לכל הכאוס הזה קיים ברמה כוללת יותר. היום, צאצאיה של אותה ציוויליזציה בבל, הלוא הם האנושות כולה, מגיעים להכרת הרע, כפי שקרה לאברהם בזמנו. תחושת ההכרה בקיומו של משבר עולמי ההולכת וגוברת מעמידה את העולם באותה הנקודה שבה ניצבה בבל העתיקה לפני 5,000 שנה. ההבדל העקרוני בין התקופות הוא, שכעת אותה האנושות שהתפזרה על פני כדור הארץ, גדלה בינתיים לאוכלוסיה המונה מיליארדי בני אנוש, והיא כבר מוכנה להאזין וכבר בשלה לקלוט וליישם את אותה השיטה שפיתח אברהם.

מימוש שיטת אברהם בימינו

בימי מסופוטמיה העתיקה לא היו קונים רבים מדי לשיטת האיחוד על פני האגו שפיתח אברהם, זו שמכונה "חכמת הקבלה". כאמור, אברהם ניסה להפיץ את החכמה בקרב הציוויליזציה דאז, הבבלים העתיקים, אולם רובם לא מצאו בה עניין.

מאז אברהם אבינו ובבל העתיקה נחלקה התפתחות האנושות לשני נתיבים עיקריים – ישראל, ויתר האנושות.

מטרת קבוצת המקובלים שייסד אברהם הייתה לפתח בקרבה את שיטת הקבלה, לשמור עליה בסתר, ולהמתין עד שיתר האנושות תגיע למצב שבו תכיר באגו המתפתח כגורם הרע. אברהם ידע כי בתום השלב האחרון של ההתפתחות האגואיסטית, תמצא האנושות את עצמה במצב של חוסר מוצא וייאוש כללי מקיומה. הוא הבין שרק אז תהיה האנושות מוכנה להקשיב ולהשתמש בשיטה שפיתח.

זהו הייחוד של קבוצה זו. לשם כך היא נבחרה מתוך כלל האנושות, וזהו גם המקור לשמות התואר השונים שקיבלה, "אור לגויים", "עם נבחר" ואחרים. המשימה המוטלת על קבוצה מיוחדת זו היא לממש על עצמה את שיטת אברהם, להוות בכך דוגמה לכל האנושות ולהפיץ את שיטתו של אברהם בכל רחבי העולם. שני המאורות הגדולים של הדור האחרון, הרב קוק והרב יהודה אשלג (בעל הסולם), קבעו כי מסוף המאה העשרים יחל מימוש המשימה הזאת. אומר על כך בעל הסולם: "היהדות צריכה לתת דבר חדש לגויים, ולזה המה מחכים משיבת ישראל לארץ, ואין זה בעניין חכמות אחרות" (כתבי הדור האחרון, עמ' 341).

ומוסיף על דבריו הרב קוק: "התנועה האמיתית של הנשמה הישראלית במלא גדולתה, אשר היא מתבטאת רק בכוחה הקדוש הנצחי שלה, שהוא זרם אצלה בתוכיות רוחה העצמי, וזה אשר עשה אותה ואשר עושה ויעשה אותה עוד, לאומה שהיא עומדת לאור גויים ולגאולה וישועה לכל העולם כולו" (אגרות הראי"ה, חלק ג, עמ' קצד). רק שינוי ביחסים בקרב עם ישראל של היום, משנאות חיים ל"ואהבת לרעך כמוך", יעלה אותנו לפסגת האנושות וייתן מענה לכל צרותינו. כמו הבבלים בעת ההיא מוטל עלינו, עם ישראל, להתגבר על האגו ולהתחבר בינינו על ידי אהבת אחים. בכך שנעשה כן, נשמע דוגמה לכל האנושות ונראה כי על ידי פעולה זו ניתן להשיג חיים נצחיים, שלווים ושלמים.

המשימה הזאת מוטלת על צאצאי קבוצת אברהם, ישראל של היום. עלינו.

"תחיית המתים"

מקובל לדמיין את המושג "תחיית המתים" כמתואר בסרטים - מצב שבו גופות המתים קמות לתחייה מקבריהן, קורמות עור וגידים ומתחילות לחיות את חייהן מחדש. חכמת הקבלה מלמדת אותנו שהמושג "מתים" מתייחס לרצונות האגואיסטיים שבנו. לאחר שהרצונות האגואיסטיים תוקנו לרצונות אלטרואיסטיים, האדם משתמש בהם לטובת הזולת. זוהי התחייה.

מי אוהב אתכם יותר ממני?

בעקבות ליבי

אבירם שדה

בעיניו של ארקדי דוכין המוזיקה היא דבר רוחני מאוד. היא ניתנה לו כמתנה והוא מרגיש שהוא חייב להעבירה הלאה. הוא מודע לכך שרוב הזמן הוא מונע מתוך האגו, ומספר איך הקבלה לימדה אותו להסתכל על החיים מזווית אחרת.

ארקדי דוכין הוא אולי הזמר המושמע והנערץ ביותר בישראל כיום, ויעידו על כך מכירות של מאות אלפי דיסקים, תארים אין-ספור והערכה רבה מצד הקהל והמבקרים. ארקדי, יוצר שלא נח לרגע, הוא בעל אישיות מיוחדת, שרובנו איננו מכירים.

אנו נפגשים בביתו הצנוע בשעות הבוקר המוקדמות לשיחה על החיים, ועל פן חדש בחייו: הקבלה. הוא מכין לנו קפה במומחיות ניכרת לעין ועונה על השאלות בכנות מעוררת הערכה. **שלום, ארקדי. ראשית אני רוצה להודות לך על שהסכמת להתראיין. למרות שנושא הראיון יגע בהמשך גם בחכמת הקבלה, רציתי להתחיל דווקא עם כמה שאלות אישיות על ילדותך.**

אני חושב שבערך בגיל שלושים היה לי איזה סוג של משבר, בלבול. גיליתי שעד היום אף פעם לא עצרתי כדי להסתכל על עצמי, לא באופן פנימי ולא באופן חיצוני. שילמתי על כך מחיר כבד ואז התחלתי לחפש משהו. לא ידעתי בדיוק מה, אבל חיפשתי

מהי חוויית הילדות החזקה ביותר שאתה זוכר?
אני זוכר שכשראיתי בפעם הראשונה ילד מנגן בגיטרה, התרגשתי. זה הטריף אותי. אמרתי "גם אני רוצה", ובתוך כמה שבועות כבר מצאתי את עצמי מקים להקה כמעט בלי לדעת כלום. כל כך רצינו לנגן, שהסכמנו לבצע כל מיני עבודות בבית הספר רק כדי שיתנו לנו מקום. אחד העובדים ניצל את ההזדמנות ונתן לנו לעשות "הובלות" של ברחלים. אבל אני זוכר שהייתי כל כך להוט לעשות מוזיקה, שזה לא הטריד אותי. עד כדי כך. **עלית לישראל בגיל מאוחר יחסית, כשהיית בן 15. איך הרגשת כשהגעת לישראל בפעם הראשונה?**
זה מצחיק, אני זוכר את הפגישה עם מדינת ישראל כמשהו צבוע. כאלו שעד גיל 15 חייתי בשחור-לבן ופתאום הדליקו לי צבע: בחורות, קיץ, חופש. הכל יחסי כמובן, הרי אף אחד לא באמת חופשי. **אז העלייה לארץ עשתה לך טוב, זה שימח אותך?**
זה עשה לי טוב, אבל השהייה בשנים האלה פה הייתה מאוד קשה עבורי. ההורים שלי היו עסוקים בהישרדות, ואני די בודד, חיייתי בזכות המוזיקה. דרכה קבלתי כוחות וביטחון. דרכה יצרתי קשרים עם חברה שמנגנים, וככה גם התחברתי לשפה. **אז בוא נדבר קצת על מוזיקה. מוזיקה בשבילך זה עניין רוחני?**
מוזיקה היא דבר רוחני מאוד. אני מרגיש שנתנו לי אותה כמתנה, מתנה שאני צריך להעביר הלאה. קשה להגיד שאני כל הזמן פועל מהמקום הזה,

קבלה היא מדע, נקודה. היא לא דת ולא פילוסופיה, לא מיסטיקה ולא חוטים אדומים. היום זה ברור לי וזה בדיוק מה שאני מסביר לכולם. בכלל, אני מרגיש כמו "שגריר של הקבלה". איכשהו יוצא שאני כל הזמן מייצג אותה.

דיברנו על הרב מיכאל לייטמן. מה הרגשת כשפגשתי אותו בפעם הראשונה? מה היחס שלך אליו?
בהתחלה הוא נראה לי מאוד רחוק, קצת נרתעתי ממנו. אחר כך גיליתי שהוא בן אדם מאוד עדין, זאת אומרת ראיתי בו ילד ממש. מצד אחד בן אדם טוב, ממש כמו ילד, ומצד שני ראיתי בו בן אדם קשוח. אני חושב שהוא האדם הכי מיוחד שפגשתי בחיים שלי, באמת. משהו באמת נדיר, אחר, לא דומה לשום דבר.

חשוב לך שאנשים יידעו מהי הקבלה שאתה גילית?
כן, זה חשוב לי. כל הזמן אני מנסה לזרוע את זה באנשים שנמצאים סביבי. אני מאמין שזה יכול לעשות להם טוב כמו שזה עושה לי.

ניסית פעם להלחין טקסט קבלי?
ניסיתי להקליט שיר של האר"י, עשיתי לו כמה גרסאות עד שקלטתי שאני עוד לא מספיק "נקי" מבפנים בשביל לגעת במילים האלה. אתה צריך להיות "צינור", משהו שראוי להעביר את המילים האלה נכון. כל מי שמכיר אותי יודע שאני יכול להלחין אפילו עיתונים אם צריך, אין לי בעיה. אני יכול להלחין כל דבר וזה יהפוך ללהיט. כאן לא הייתי מסוגל. אז פעם ראשונה שקורה לי דבר כזה.

אשאל אותך סדרה של שאלות קצרות. מה דעתך על מה שקורה עכשיו במדינה?
כלום לא קורה פה.

מה אתה צופה שיקרה בישראל בשנים הקרובות?
אם זה ימשיך ככה, יהיה פה רע. מוסרית, פוליטית, כלכלית. בכל תחום.

מה הבעיה שלנו?
האגו. אנשים שקועים בעצמם חזק מדי, כל אחד בלופ של עצמו.

מה אתה מאחל לעצמך לשנה הבאה?
להתעורר.

מה אתה מאחל לעם ישראל לשנה החדשה?
להתעורר. אנחנו משתהים עוד כמה דקות בדירתו של ארקדי. הוא מרים את בתו הקטנה, מחזיק אותה בידיו ומחייך ברכות. אחר כך הוא מתיישב ליד הפסנתר ושר שיר של מיכה שיטרית, משהו מימי נטאשה. אפילו לא ביקשנו.

והתחלתי לחפש בעזרתו. למדתי זן, בודהיזם. הייתי מצטט משם בלי סוף ומדפיס לי משפטי זן חכמים. באופן די מפתיע, כך גם התגלגלתי לאתר של "בני ברוך". זה היה לפני חמש שנים בערך. בהתחלה לא הבנתי כלום. זה היה בשבילי כמו מדע בדיוני. התגלגלתי לאחד החלקים המתקדמים יותר באתר, ראיתי שם שרטוטים וזה החזיר אותי לטראומה שיש לי ממתמטיקה.

ואז מה בעצם גרם לשינוי? איך התחלת פתאום "להבין" קבלה?

השינוי החל כשהתחלתי לקרוא את הספרים של הרב לייטמן. הספרים הללו "פתחו לי את העיניים" וגרמו לי להסתכל על עצמי בצורה אחרת לגמרי. פתאום גיליתי עד כמה אני אגואיסט. אמרתי לעצמי שאני לא רוצה למות כאדם שלא סומך על אחרים. לא רוצה למות כאדם שהאגו הפרטי שלו "עצם לו את העיניים", ולא יכול בגלל זה לראות את האחר. בדיוק כאן נכנסה חכמת הקבלה. גיליתי בה תשובות לשאלה שהטרידה אותי: "איך אני מתחיל באמת לדאוג לאנשים אחרים לפני שאני דואג לעצמי?"

רוב האנשים חושבים שחכמת הקבלה היא סוג של מיסטיקה או דת, חלק טועים וחושבים שהיא קשורה לחוטים אדומים, לקמעות או לברכות. איך היית מסביר לאנשים בפשטות שקבלה זה משהו אחר?

אבל הייתי רוצה לזכור שזה לא רק שלי. מה שמניע אותי רוב הזמן זה באמת האגו - לעשות דברים, להצליח, להראות, להוכיח. לא תמיד אני זוכר שצריך לבוא ממקום אחר, ממקום של נתינה. הקבלה לימדה אותי לראות את זה אחרת. **הציבור מתייחס לארקדי דוכין כאל מחזיקאי שיוצר מתוך כאב, מתוך סבל, מתהומות הרגש. זה נכון? העצב הוא ההשראה שלך?**
פעם זה היה נכון, היום ההשראה שלי היא החיים בכל המכלול שלהם. זה יכול להיות מתוך עצב, וזה יכול גם להיות מתוך שמחה או כעס. אבל בגדול, אני יוצר מתוך ה"אני". יש הרבה אנשים שיש להם מה להגיד על "אנחנו" כשהם כותבים שיר, כאלו הם מדברים על המצב. אני פחות מדבר על המצב, אני מדבר על עצמי.

מתי הרגשת בפעם הראשונה שאתה זקוק למשהו נוסף מעבר למוזיקה?

אני חושב שבערך בגיל שלושים היה לי איזה סוג של משבר, בלבול. גיליתי שעד היום אף פעם לא עצרתי כדי להסתכל על עצמי, לא באופן פנימי ולא באופן חיצוני. שילמתי על כך מחיר כבד ואז התחלתי לחפש משהו. לא ידעתי בדיוק מה, אבל חיפשתי התחלתי ללכת למפגשים עם פסיכולוגית, ובהתחלה זה באמת עזר. אבל עם הזמן גיליתי שזה לא מספק אותי. אחר כך גיליתי את האינטרנט

בית 'קבלה לעם' פתוח לציבור הרחב

בכל יום ג' בשעה 19:30
תתקיים הרצאה של
הרב ד"ר מיכאל לייטמן

הכניסה חופשית. להזמנת מקומות מראש:
טל' 1-700-509-209 • דוא"ל: info@kab.co.il

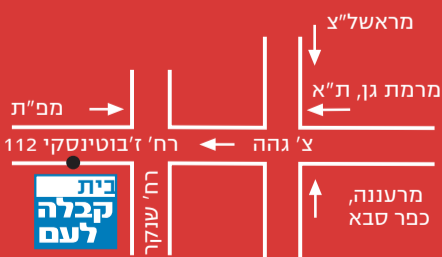
בית 'קבלה לעם'

לימודים • תרבות • הרצאות

בית "קבלה לעם" הוא מרכז לימוד והרצאות מיסודה של תנועת "בני ברוך". במקום תוכנית לימוד וקורסים מגוונת, פעילות תרבותית לימודית מעשירה ומגוון קורסים בקבלה.

www.kab.co.il

בית 'קבלה לעם' - ז'בוטינסקי 112 פ"ת

גוף ונפש

האם יש קשר בין הגוף לבין הנפש? האם הנפש מתלבשת בתוך הגוף? לאן מסתלקת הנשמה כשהגוף נפטר? עד היום לא ברור למדע ולכלל האנושות כיצד יכול כוח רוחני, מופשט, להתלבש בחומר או בכוח גשמי. בכתבי הקבלה המקוריים הגוף אינו מסמל את הגוף הביולוגי שלנו, והנפש אינה מסמלת את רוח החיים שבו, גוף הוא המציאות המתגלה לאדם דרך חמשת חושי הגופניים, ונפש היא המציאות המתגלה לאדם דרך החוש השישי, הנשמה.

אישים בקבלה

רבי שמעון בר יוחאי

רבי שמעון בר יוחאי (רשב"י) חי באמצע המאה השנייה לספירה והוא אחת מדמויות המופת בהיסטוריה האנושית. רשב"י היה תנא (כינוי לחכם שחי בתקופת המשנה) בן הדור הרביעי, תלמידו המובהק של רבי עקיבא, אחד מגדולי חכמי התלמוד, מחלוצי הקבלה ומחברו של ספר הזוהר. לשמו נקשרו אגדות אין-ספור והוא מוזכר אלפי פעמים בתלמוד ובספרות המדרש. הוא התגורר בצידון, בבית פאגי ובמירון, ואת ישיבתו ייסד בתקוע שבגליל המערבי.

אין עוד ספר בהיסטוריה האנושית שישווה לסקרנות שהוא מעורר. מאז כתיבתו נקשרו לספר הזוהר אלפי סיפורים, והמסתורין שאופף אותו אינו יודע גבולות

רשב"י נולד וגדל בגליל. עוד בילדותו הוא נבדל במידה ניכרת משאר בני גילו. שאלות כגון "לשם מה אני חי?", "מי אני?", "ואיך בנוי העולם?" ניקרו במוחו ולא נתנו לו מנוח. באותן שנים החיים בגליל היו קשים מנשוא. הרומאים רדפו את היהודים וגזרו עליהם גזירות קשות. אף על פי כן וחרף איסורי הרומאים, התעמק רשב"י בתורה וניסה לעמוד על משמעותה הפנימית. הוא עסק בה ימים כלילות מכיוון שהרגיש כי מתחת לסיפור המקראי טמון רובד עמוק ונסתר, ובו המענה לשאלותיו. שנות בחרותו חלפו במהירות. ככל שחלפו השנים הבין רשב"י שעליו למצוא מורה, אדם שכבר עבר את הדרך הרוחנית, צבר ניסיון ויכול להדריך אחרים בדרכם במעלה הסולם הרוחני. עם השנים גמלה בו ההחלטה להצטרף לקבוצתו של גדול המקובלים דאז – רבי עקיבא. רשב"י ארז תיק דרכים קטן ושם פעמיו לבית מדרשו של רבי עקיבא. כך החל אחד השלבים החשובים בחייו.

תלמידו של רבי עקיבא

כתלמיד היה רשב"י נחוש וחסר פשרות. הרצון לגלות את הכוח העליון בער בעצמותיו והוא הפך במהרה לאחד התלמידים הבולטים של רבי עקיבא, וזה העלהו עד לדרגה העליונה של הסולם הרוחני. רשב"י למד אצל רבי עקיבא במשך למעלה משלוש עשרה שנה והיה מגדולי תלמידיו. מרד בר כוכבא קטע את תור הזהב בבית מדרשו של רבי עקיבא. 24,000 מתלמידיו מצאו את מותם במהלך קרבות עקובים מדם ובמגפות שפרצו באזור. רשב"י היה אחד מחמשת התלמידים היחידים ששרדו. בתקופה שלאחר מרד בר כוכבא היה רשב"י מהמתנגדים הבולטים לשלטון הרומאים בארץ ישראל. התנגדותו קיבלה משנה תוקף לאחר גזירות השמד שגזר הקיסר הרומאי אדריאנוס

ולאחר מותם הטראגי של עשרת הרוגי מלכות ובראשם מורו, רבי עקיבא.

התלמוד מספר שבאחת הפעמים שבהן דיבר רשב"י בגנות השלטון הרומאי, שמע יהודי את דבריו והודיע על כך לשלטונות. כתוצאה מכך נידון רשב"י למיתה. הקיסר הרומאי שלח אנשים לחפשו כדי להוציאו להורג, אך עקבותיו נעלמו כלא היו.

המערה בפקיעין

על פי האגדה, נמלטו רשב"י ובנו לגליל, מצאו מסתור במערה בפקיעין ושהו בה במשך שלוש עשרה שנה. במשך תקופת שהותם במערה הם התעמקו ברזי חכמת הנסתר. מתוך יגיעתם בלימוד סתרי התורה הם זכו לגילוי של כל מערכת הבריאה. הרב יהודה אשלג (בעל הסולם, מחבר פירוש

על מות הקיסר הרומאי. הגיעה העת שבה הם יכלו לנשום לרווחה.

לאחר צאתו מהמערה קיבץ רשב"י סביבו תשעה תלמידים, עלה עימם למערה קטנה במירון וכתב בעזרתם את ספר הזוהר, ספר הספרים של הקבלה.

ה"אדרא רבא" (האספה הגדולה) וספר הזוהר

"האדרא רבא" היא מערה הממוקמת בין מירון לצפת. למערה זו אסף רשב"י את תלמידיו וכתב בה את ספר הזוהר. לנו, בני האנוש, אין יכולת להבין עד כמה גדול היה אורו של רבי שמעון. הוא שייר לאור הפנימי העליון ולכן רק דרך התלבשותו של רשב"י בנשמתו של רבי אבא הוא היה יכול "להוריד" את דבריו ולהעלותם על הכתב. אומר

הסולם על ספר הזוהר) מתאר את רשב"י ואת תלמידיו כיחידים אשר השיגו את השלמות הנכספת, את 125 המדרגות הרוחניות המביאות את האדם לגמר תיקון נשמתו: "וכבר אמרנו שהדביקות השלימה וההשגה השלימה מתחלקת לקכ"ה (125) מדרגות כוללות, ולפי זה מטרם ימות המשיח אי אפשר לזכות בכל קכ"ה המדרגות... חוץ מרשב"י ודורו, דהיינו בעלי הזוהר, זכו לכל קכ"ה המדרגות בשלמות, אף על פי שהיו לפני ימות המשיח. ועל כן נמצא הרבה פעמים בזוהר, שלא יהיה כדור הזה של רשב"י עד דורו של מלך המשיח. ולפיכך עשה חיבורו הגדול רושם חזק כל כך בעולם, כי סודות התורה שבו תופסים קומת כל קכ"ה המדרגות, ולפיכך אמרו בזוהר שספר הזוהר לא יתגלה, אלא באחרית הימים, דהיינו בימות המשיח" (בעל הסולם, מאמר לסיום הזוהר).

על כך רבי שמעון בספר הזוהר: "וכך אני מסדר אתכם, ר' אבא יכתוב, ור' אלעזר בני, ילמוד בפה, ושאר החברים ידובבו בליבם" (זוהר, האזינו). הזוהר מספר כי לרשב"י ניתנה הרשות לגלות את רזי התורה, אך משום שהאנושות כולה והעם היהודי בפרט עדיין לא הגיעו לדרגת ההתפתחות שתאפשר לימוד נכון של הזוהר, נגנז הספר מיד לאחר שנתיימה כתיבתו. באותה תקופה היה עם ישראל אחרי חורבן בית המקדש. עוד בטרם יצא העם לגלות כבר ניבא רשב"י כי ספר הזוהר עתיד לגלות רק בסוף הגלות וכי התגלותו ברבים תסמל את סיום הגלות הרוחנית: "ומשום שעתידיים ישראל לטעום מעץ החיים שהוא ספר הזוהר הזה, יצאו בו מן הגלות ברחמים" (זוהר, נשא). עוד נאמר בזוהר שלקראת סיום התקופה בת ששת אלפים השנים שמוקצבת לתיקון האנושות יתגלה הספר לעיני כול: "וכשיהיה

קרוב לימות המשיח אפילו תינוקות שבעולם עתידיים למצוא סודות החכמה, ולדעת בהם קיצים וחשבונות הגאולה, ובאותו הזמן תגלה לכול" (הזוהר, וירא).

סוד הגלגול

רשב"י הוא גלגולה של נשמה מיוחדת, נשמה שמתאמת, מקשרת בין הכוח העליון לכל הנבראים, כל הנשמות. נשמה זו "יורדת" לעולמו ומתגלגלת באבות הקבלה. היא התגלגלה בהם בסדר זה: אברהם, משה, רבי שמעון בר יוחאי, הארי"י (ר' יצחק לוריא) והרב יהודה אשלג (בעל הסולם). כל אחד מגלגולי נשמה זו מקדם את האנושות למדרגה רוחנית חדשה, ומותיר את חותמו בדמותם של ספרי קבלה, והם משמשים את הדורות הבאים.

ניתן למצוא דוגמה לכך בחלקים מיוחדים בספר הזוהר שנקראים "רעיא מהימנא". בחלקים אלה מדבר רשב"י מתוך התלבשות בנשמתו של משה. דוגמה נוספת היא ספר "שער הגלגולים", שבו מדבר רשב"י מתוך התלבשות בנשמת הארי"י. ספר הזוהר אשר חיבר הרשב"י הוא ללא ספק אחד הספרים המפורסמים והמיוחדים שנתחברו במרוצת השנים. אין עוד ספר בהיסטוריה האנושית שישווה לסקרנות שהוא מעורר. מאז כתיבתו נקשרו לספר הזוהר אלפי סיפורים, והמסתורין שאופף אותו אינו יודע גבולות. הקסם סביבו כה גדול, עד שמיליונים קוראים בו על אף היותו סתום ולא מובן, ומיליונים רבים אחרים חוששים מפניו.

הסתלקותו של רשב"י

לפי המסורת נסתלק רשב"י במעמד חבריו בל"ג בעומר, י"ח באייר, שנת ג' אלפים תתק"כ (160 לספירה) ונקבר במירון. נשמתו של מקובל ענק חזרה לבוראה. רשב"י מילא את ייעודו. מאות אלפים פוקדים מדי שנה בשנה את מקום קבורתו בהר מירון, ומנסים להרגיש באפס מה את האור שהביא לעולם. גדולי המקובלים מפארים את חיבורו וחוזרים שוב ושוב על כך שספר הזוהר עתיד להביא את הגאולה לעולם, "בהאי חיבורא נפקין בני ישראל מגלותא". אומר על כך הרב קוק: "כי חיבור זה שנקרא ספר הזוהר הוא כמו תיבת נח שבו היו מינים הרבה ולא היה קיום לאותן המינים והמשפחות כולם אלא על ידי כניסתם לתיבה. כן הוא ממש... כן יכנסו הצדיקים אל סוד אור חיבור זה להתקיים וכך סגולת החיבור שמיד שעוסק בחשקו אהבת ה' ישאבנו כשאיבת האבן השואבת את הברזל ויכנס אליו להצלת נפשו ורוחו ונשמתו ותיקונו, ואפילו אם יהיה רשע אין חשש אם יכנס" (הרב ראי"ה קוק, אור יקר, שער א סימן ה). אנו נמצאים בתקופה היסטורית. נשמתו של הרשב"י משלימה את משימתה בדורנו. בזכותה מתגלה חכמת הקבלה ומעלה את האנושות לחיים של שלמות ונצחיות.

סדרת ספרי הקבלה במבצע מיוחד לקוראי 'קבלה לעם'

להזמנות: 1-700-509-209, מידע נוסף באתר www.kabbalahbooks.co.il

30 ש"ח
ל90
(במקום 59.90)

שובר מתנה
בלעדי לקוראי 'קבלה לעם'
איסוף 3 שוברי מתנה מגליונות שונים ושילוח להוצאת קבלה לעם. ת.ד. 1552 ר"ג 52115

ותקבלו לביתכם **ספר מתנה** לפי בחירתכם (שובר גליון מס' 3)

(חשב אברהם): "האיך אפשר, שיהיה הגלגל הזה נוהג תמיד, ולא יהיה לו מנהיג, ומי יסבב אותו, כי אי אפשר שיסבב את עצמו. ולא היה לו מלמד, ולא מודיע דבר, אלא מושקע באור כשדים, בין עובדי כוכבים הטפשים, ואביו ואמו וכל העם עובדי כוכבים, והוא עובד עמהם ולבו משוטט ומבין - עד שהשיג דרך האמת... וידע שכל העולם טועים" רמב"ם, יד החזקה, הלכות עבודת כוכבים

מתי כבר תהיה בן אדם?

רועי מירון

לך תנסה לחיות בשמחה כשהעבודה משעממת אותך, הבנק יושב לך על הורידים, וכולם מסביב לא מפסיקים לשאול אותך, "מתי תסיים את התואר, מתי תסגור את המינוס, מתי תסתפר, מתי תתחתן, מתי...?"

עברתי ל"קטע הרוחני". במה לא התנסיתי... התחלתי ב"סדנת חיבוקים". בהתחלה היו כמה חיבוקים נחמדים, אתם יודעים, עד הקטע הזה ששני גברים מבוגרים מחבקים אחד את השני חצי שעה, ומחייכים... לא, זה לא היה נעים וגם ממש לא שמח.

אחרי זה, חבר אחד סיפר לי שדרך הריקוד אתה נהיה שמח. החלטתי לנסות "סדנת ריקוד של דרווישים סופיים". אתה מסתובב ומסתובב ומסתובב, מקבל סחרחורת ונופל. היה כיף אבל לא ממש שמח.

אחרי כן הכרתי בפסטיבל בכינרת מטפלת רוחנית עם שיער רך ועיניים גדולות, שאמרה לי בקול עדין, שאני צריך "להתחבר לילד הפנימי שלי" ולהוציא החוצה את כל האגרסיות. אני מטבעי דווקא בחור די פתוח ולא סקפטי. ניסיתי, אבל לא הבנתי מה לי ולילדות ולמלמולי תינוקות. וחוף מזה, למצוץ אצבע אף פעם לא עשה לי להרגיש שמח גם לא בתור תינוק! אחרי כן המשכתי למקום אחר, מדברי. כולם שם לובשים לבן, מתכנסים כל בוקר בשש, עומדים במעגל, מחזיקים ידיים, שותקים ונושמים. היה מרגיע איכשהו עד השלב שהתחלתי להתעצבן ופרשתי לעשן סיגריה, כשאני ממש לא שמח. בצר לי שוב נזכרתי בגדעון, הדוד הטוב שלי. כנראה אצלם בדור הזה של "הנפילים" הכל היה הרבה יותר פשוט. האדם היה שמח בחלקו ולא רצה לבלוע את כל העולם. אנחנו, בדור שלי, "דור הכימיקלים", כל הזמן רוצים עוד, ורוצים יותר. למה כלום לא מספק אותי?

לפעמים הייתי רוצה להיות אדם פשוט, שלי, כמוהו, כזה שמסתפק במוטט. להפטר כבר מכל הדחפים הללו, האינסופיים, שגואים וגואים בי עד שאי אפשר לעצור. שיעלם כבר הצורך הבלתי מרוסן הזה: לבלוט, לקנות, לשלוט, לבלוט, לדעת. אבל האמת היא... שלרצות בלי סוף יכול להיות גם יתרון. כי לחיות בלי להסתפק בשום דבר זה המנוע שלי, המנוע שדוחף אותי לחפש משהו אמיתי. גדעון היה תמיד אומר, ששמחה מוצאים רק במקום שיש תקווה. ואני מלא תקווה. אני מחפש, וגם אם עוד לא מצאתי, אני בטוח שאמצא. כי כולנו מחפשים ואני בטוח שנמצא אותה, את הדרך אל השמחה... וזה כבר משמח אותי.

היו שם האנשים הכי יפים, הכי שמחים, והכי אוהבים שאני זוכר. הצבעים התחלפו בעיניים והמוזיקה זרמה לי באוזניים, ואפילו העצים, שבדרך כלל עומדים באותו מקום, רקדו ולא הפסיקו לזוז.

הרגשתי שמח, עד שלפתע פתאום תקפה אותי סחרחורת, שהלכה והתגברה. ואז נהיה לי קצת רע, ואז קצת יותר רע ויותר ויותר, וכבר לא הייתי שמח, והאנשים מסביב המשיכו להסתובב

לא יכול לשרוד. כשאתה שמח יש לך חשק לחיות. ואז הוא היה נאנח ואומר שבזמנים שלו זו לא הייתה קלישאה. לפעמים הוא אפילו לחש שזה מה שהחזיק אותו בחיים. אבל היום אני, שלכאורה יש לי הכל, מה מחזיק אותי? לך תנסה לחיות בשמחה כשהעבודה משעממת אותך, הבנק יושב לך על הורידים, וכולם מסביב לא מפסיקים לשאול אותך, "מתי תסיים את התואר, מתי תסגור את המינוס, מתי תסתפר,

היו שם האנשים הכי יפים, הכי שמחים, והכי אוהבים שאני זוכר. הצבעים התחלפו בעיניים והמוזיקה זרמה לי באוזניים, ואפילו העצים, שבדרך כלל עומדים באותו מקום, רקדו ולא הפסיקו לזוז

אח של אמא. האמת היא שאני כבר לא זוכר ממנו הרבה. כשמסתכלים בתמונות רואים שאני מאד דומה לו. זה אולי הקשר היחיד שנשאר בינינו. אני זוכר שכשקברו אותו, אמא בכתה. אמא מורה למתמטיקה בחטיבת הביניים, אישה לוגית, חזקה כלפי חוץ, אבל בפנים היא רכה כמו חמאה. האמת, כמו כולנו. אבל עבורי זה היה הים לראות אותה פתאום בוכה כמו ילדה קטנה. אני דווקא לא בכיתי. בהתחלה כשהייתי ממש קטן הייתי בוכה הרבה, ואז באיזה שלב הבטחתי לעצמי לא לבכות יותר לעולם. פשוט עצרתי את הדמעות. למדתי להחזיק הכל בבטן, כמו אמא שלי, כמו עוד הרבה אנשים שאני מכיר. דוד שלי גדעון, לא היה צדיק הדור, אבל הוא היה "יהודי מאמין" כזה. היה לו חשוב תמיד לנהל את הסדר בפסח, לבנות סוכה בסוכות, לצום ביום כיפור, לתרום לבית הכנסת, מידי פעם אפילו היה "עולה לתורה". לגדעון לא היו ילדים ואולי בגלל זה הייתי הילד החביב עליו במשפחה, הבן הבכור של אחותו הקטנה. הוא תמיד חזר ואמר, שאדם צריך להיות בשמחה כי העצב מדרדר אותנו למקום שבו אנחנו מפסיקים לקוות. ואדם בלי תקווה הוא אמר,

מתי תתחתן, מתי כבר תהיה בן אדם? כל כך הרבה מסביב ובפנים, ריק, אין כלום. כמה עצוב לחשוב שכן אדם צריך להגיע לקצה כדי להרגיש את הרצון הזה לחיות.

יודע מתי הייתה הפעם האחרונה שהייתי שמח? כשסופסוף סיימתי את הלימודים, נסעתי להודו. היה איזה ערב ש"עשיתי טריפ" (או כמו שנהוג לומר "הייתי דלוק"), משהו מטורף!!

אבל פתאום החיוכים נראו לי סתומים והעיניים נבובות, וכמו סרט שעצרו אותו באמצע הכל התחיל לזיז, וברחתי משם והקאתי את החיים שלי, מצטער על כל רגע.

לא, זה ממש לא באמת להיות שמח. אני לא יודע למה, אבל כשהתעוררתי נזכרתי בגדעון, הדוד הטוב שלי עם המבט השליו, ונורא התגעגתי אליו. הרי בשה"כ רצייתי להיות שמח. אחרי הסמים

שאלות ותשובות

איך קובעים למי מותר ולמי אסור ללמוד קבלה? אריאל אשכנזי, בני-ברק

המקובלים הם שבחרו להסתיר את חכמת הקבלה במשך הדורות, וקבעו שאסור ללמד אותה אלא לעומדים בתנאים מחמירים ביותר או לאלה שצלחו בדיקות מדוקדקות. יתרה מזאת, במשך כל ההיסטוריה דווקא המקובלים הם שדחו את החפצים ללמוד את חכמת הקבלה. משום כך הסתיר רבי שמעון בר יוחאי את ספר הזוהר לאחר שסיים לכתוב אותו, האר"י הקדוש לא כתב כלום ורק תלמידו ר' חיים ויטאל כתב בשמו, וכך היו פני הדברים עד המאה העשרים. במאה שלנו קבעו שני המקובלים הגדולים, הרב קוק והרב אשלג (בעל הסולם), שתמה ההסתרה, וכל מי שרוצה ללמוד רשאי ויכול להתנסות בלימוד זה. הסיבה לשינוי זה היא, שההתפתחות האגואיסטית של האנושות הגיעה לשיאה ודורנו נמצא במצב "שכולו חייב". רק גילוי הכוח העליון באמצעות חכמת הקבלה מסוגל לתקן אותנו ולהעלות אותנו לממד הרוחני העליון והשלם. תהליך זה אינו מקרי והוא תוכנן בכוונה תחילה עוד במחשבת הבריאה.

מהי הדרך הנכונה לחינוך ילדים על פי חכמת הקבלה? רויטל שלוש, בית דגן

חכמי הקבלה דוגלים בחוק חינוכי עתיק, האומר: חנך את הנער על פי דרכו. חוק זה נובע מתוך העיקרון ש"אין כפייה ברוחניות". משום כך על פי הקבלה חל איסור להפעיל דיכוי או לחץ על הנער. ההורים והסביבה מחויבים לספק לו דוגמאות נכונות לחיקוי כדי שבכל שלב בחייו יגדל בצורה רוחנית יותר. בכך הוא ממש את כל הכוחות הטמונים בנשמתו. בדרך זו יכול האדם להגיע לגילוי שורש נשמתו, ולחוש את עצמו נצחי ושלם עוד בחייו בעולם הזה.

כיצד הקבלה מסבירה את אחוז הגירושין הגבוה בימינו? האם מוסד הנישואין פשט את הרגל? תמיר רוזנברג, רעננה

כיום אנו מצויים בעיצומו של משבר כולל. המשבר ניכר בכל התחומים שבהם עוסק האדם, וגם במישור האישי והמשפחתי. סיבת המשבר היא גדילת האגואיזם - הרצון ליהנות. האגו של האדם מניע בימינו למלוא עוצמתו ואינו יכולים לשלוט בו. כתוצאה מכך מאבד האדם את היכולת שהייתה לו בעבר להתמודד עם עצמו ועם העולם הסובב אותו. היחסים במשפחה בכלל ובין בני זוג בפרט הם הראשונים להיפגע מגדילת האגו, משום שהם הקרובים ביותר לאדם. המקובלים כתבו שבתקופה זו תתגלה הקבלה כאמצעי התיקון טבעי האדם. מנקודת מבטה של הקבלה, דווקא במאה העשרים ואחת על בני זוג להגיע לחיבור אמיתי ביניהם. עליהם לצעוד בצוואת כדי לגלות באמצעות האיחוד ביניהם את הכוח העליון ולהגיע לשלמות ולאשר אמיתי.

שאלות למערכת: editor@kab.co.il

הגישה הקבלית לתנ"ך היא הפירוש היחיד הנמצא בהתאמה מלאה לעושר האין-סופי המצוי בספר. הן במקוריות, בעצמאות ובעושר הטוטאלי שלו. יוהן וולפגנג גתה, סופר ומשורר גרמני (1749-1832)

המפוס קבלה

כל אחד יכול ללמוד

עד העונג הבא

יש רק בעיה אחת קטנה עם "העניין הזה" של התענוג: ברגע שמשיגים אותו, הוא נעלם. מצאנו פתרון

גלעד שדמון

המכנה המשותף לכולנו הוא שכולנו רוצים ליהנות, לקבל תענוג. האחד מוצא את פסגת התענוג בסטייק עסיסי 350 גרם צלוי היטב, והאחר לא יירגע עד שינצח במשחק שש בש או עד שבית"ר תזכה סוף סוף בגביע. אתה רוצה לזכות בלוטו וחברה שלך תהיה מאושרת רק כשהיא תרד במשקל ותיפטר מחמשת הקילו העודפים. אף שבבחירת התענוג או שונים, המשותף לכולנו הוא הצורך למלא את מה שחסר לנו.

התענוג הנעלם

יש רק בעיה אחת קטנה הקשורה ב"העניין הזה" של התענוג. אם נבחן את מהלך חייו, נגלה שמכל מה שעשינו עד היום בחיים נשאר לנו רק זיכרון. אנו רודפים אחרי התענוגים המזדמנים לנו, אולם ברגע שאנו משיגים אותם הם נעלמים, כמו חומקים מכף ידנו.

כשהיית בגן הילדים רצית להיות בבית הספר, דמיית אותו כמקום "כיפי" שבו אנשים גדולים "עושים חיים" ולומדים דברים חדשים ומרתקים. כשהגעת לבית הספר נשאת עיניים לתיכון. בבית ספר התיכון נראה הגיוס לצבא כמו פסגת השאיפות, ובצבא השתוקקת לטיול "אחרי הצבא" בהודו או בדרום אמריקה. ואז מגיע שלב הלימודים באוניברסיטה, ואחרי כן מתעורר בנו הצורך להקים משפחה, להוליד ילדים... תמיד נראה לך שבשלב הבא יהיה טוב יותר. אבל האם זה כך? האם באמת טוב לך יותר היום, עכשיו?

וחוץ מזה יש עוד עניין. כשאנו כבר מגיעים למה שרצינו ונהנים ממנו, התענוג כמו חומק ונעלם בין האצבעות. אתה צמא, חולם על כוס מים, מגיע אליה, ונהנה מהרגע הראשון של מגע המים בגרון היבש. ומה קורה אחר כך? הלגימה הבאה מענגת קצת פחות, והבאה מענגת פחות, ובסוף אתה בכלל שוכח שהיית צמא. בקיצור, כל החיים אנו רודפים אחרי "פאנטום" מסוים, רוח רפאים, וגם כשאוחזים בו לרגע הוא מתחמק.

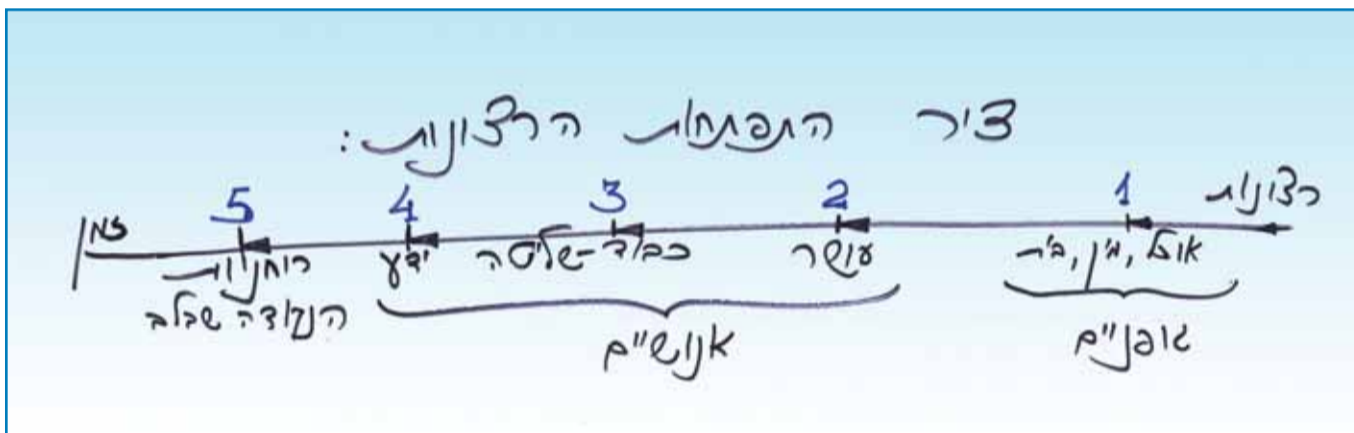
חמשת דרגות הרצון

חכמי הקבלה גילו שרצונות האדם מחולקים לחמישה סוגים, והם מדרגים אותם בסדר עולה על פי שלבי התפתחותם: השלב הראשון, הבסיסי, הוא למזון, לבריאות, למין ולמשפחה. רצונות אלה נחוצים לנו לקיום בסיסי. השלב השני בהתפתחות הרצון הוא השאיפה לכסף. נדמה לנו שהכסף מבטיח הישרדות ורמת חיים טובה.

בשלב השלישי של התפתחות הרצון אנו רוצים כבוד ושליטה, גם על אחרים וגם על עצמנו. בשלב הרביעי של התפתחות הרצון נראה לנו שהשגת ידע תעשה אותנו מאושרים. רק בשלב החמישי של התפתחות הרצון אנו מבינים שיש משהו גבוה יותר מתפישתנו,

הרוחני, הם קוראים "הנקודה שבלב". רצון זה יוצר בנו תחושה של חוסר משמעות, מעורר בתוכנו את הצורך לחפש אחר מטרה בחיינו ואחר סיבה לחיות. האדם שהתעורר בו "הנקודה שבלב" שואל את עצמו פתאום "מה הטעם בחיי", ושום מענה חומרי לא יספק אותו.

לרוחניות מביא את האדם לתחושת חוסר אונים, ייאוש, תסכול ואף חוסר טעם בחיים. תחושה זו היא הסיבה המרכזית לגידול המתמשך בשימוש בסמים, באלכוהול ובאמצעי בריחה אחרים... רבים מאיתנו שואלים את עצמם כבר בילדות: "לשם מה אנו חיים?", אבל עם חלוף השנים,

בהשפעת הרצונות הרבים שמציפים אותנו והפיתויים שמסיחים את דעתנו, דועכת השאלה ונעלם הצורך למצוא פתרון אמיתי. בשלב מסוים, עם התעוררות "הנקודה שבלב", צפה שוב שאלה זו ומעוררת מחדש את חושינו.

אתה צמא, חולם על כוס מים, מגיע אליה, ונהנה מהרגע הראשון של מגע המים בגרון היבש. ומה קורה אחר כך? הלגימה הבאה מענגת קצת פחות, והבאה מענגת פחות, ובסוף אתה בכלל שוכח שהיית צמא

אתה יכול להציע לו שפע של כסף, הערכה, כבוד שליטה וידע, והוא יישאר מתוסכל. הסיבה לכך היא שרצון זה מגיע מדרגה הגבוהה יותר ממישור "העולם הזה", ומשום כך גם המילוי לרצון זה צריך להגיע מאותה דרגה. חכמת הקבלה מלמדת את האדם איך אפשר למלא את הרצון הזה.

בשנים האחרונות אנו עדים לתהליך שבו מתעורר אצל רבים רצון לרוחניות, ועם צורך זה הם פונים אל חכמת הקבלה, כדי לקבל הסבר איך למלא את הרצון שצץ בתוכם.

מילוי החלל

האדם שהתעורר בו "הנקודה שבלב" מחפש אחר התענוג הרוחני הנכסף. המקובלים מתארים אותו כמילוי השלם, הנצחי. כאמור, את הרצונות הגשמיים והאנושיים שקיימים בו יכול האדם לספק באמצעות מילוי שמוכר לו. את הצורך במין, בכסף, בכבוד ובשליטה או בידע, האדם ממלא ונרגע, אבל כשמתעורר בו הרצון לרוחניות, הוא אינו יודע כיצד למלא אותו. יתר על כן, רבים מאיתנו מתוסכלים משום שעדיין לא ביררו את הרצון לרוחניות שהתעורר בתוכם, ואינם מודעים לכך שזו הסיבה לחוסר הסיפוק שהם חשים. חוסר היכולת למלא את הרצון

מי שעומד בתוקף על דרישתו למצוא פתרון מגיע אל חכמת הקבלה ובאמצעותה הוא משיג את המילוי הרוחני ומספק את הצורך של "הנקודה שבלבו". מילוי הרצון הרוחני מקנה לאדם הרגשת קיום שהיא למעלה מהקיום הגופני, ולכן קיום שכזה מורגש בו כחיים נצחיים ושלמים. תחושה זו חזקה עד כדי כך, שבפרידתו מהגוף הגשמי הוא אינו מרגיש שנפרד מהחיים, כי הוא "מזדהה" עם המילוי הגבוה יותר שקיים ב"נקודה שבלב", כלי התפישה החדש שפיתח.

שמנהל את חייו, ואליו אנו רוצים להתחבר. הצורך במין ובמזון מוגדרים כרצונות גופניים והם נחוצים גם לבעלי החיים. אפילו אדם שנמצא בבידוד מוחלט על אי בודד ממשיך להרגיש רעב, ורוצה ליהנות מבריאות וממין.

יש רק בעיה אחת קטנה הקשורה ב"העניין הזה" של התענוג. אם נבחן את מהלך חייו, נגלה שמכל מה שעשינו עד היום בחיים נשאר לנו רק זיכרון

לעומת זאת הרצונות לעושר, לשלטון ולידע נחשבים לרצונות אנושיים. רצונות אלה מתפתחים בנו כחלק מהחיים בחברה האנושית ואנו מספקים אותם רק בעזרת אנשים אחרים. אבל כשמתעורר בנו הרצון החמישי, אינו יודעים כיצד לספק אותו. לרצון הזה קוראים המקובלים "הנקודה שבלב".

"הנקודה שבלב"

לכלל הרצונות שלנו קוראים המקובלים "לב האדם", ואילו לרצון "הגבוה" ביותר, הרצון לעולם

קבלה לעים

מהיום תוכלו לקבל את גיליונות העיתון עד לביתכם, בעלות משלוח בלבד!
 מנוי לחצי שנה (12 גיליונות): 60 ש"ח, מנוי לשנה (24 גיליונות): 120 ש"ח
להצטרפות חייגו: 1700-509-209

עד הבית!

מיהו מקובל?

בקרב העם נהוג לחשוב שהמקובלים הם אנשי מופת, אנשים שאורח חייהם זך וטהור, ובדרך כלל הם הצטיינו בענווה ומשום כך זכו להשגה גבוהה ולקרבה לאלוהים. אך רבים אינם יודעים שאת ההשגה הרוחנית האמיתית רכשו המקובלים מתוך שינוי הטבע האגואיסטי, הטבע בכלוננו, אל הטבע האלטרואיסטי השווה בתכונותיו לתכונות הבורא. כלפי חוץ נראה המקובל ככל בני האדם: הוא עובד, לומד ומחויב למלא את חובותיו למשפחה ולמדינה. עם זאת, הוא מרגיש בתוכו מציאות נוספת הנסתרת מרובנו וחש את הכוח העליון השולט בטבע.

סיפור קצר

משולש, ריבוע ועיגול

הוא עצם עיניים נטולות דמעה. שרירי לסתו נמתחו בכוח וההחלטה כבר נבטה אצלו בעומק הבטן. כמו צמח.

משה שרון

הזמן. אם אתם מסוג האנשים שמחפשים לצאת מן המסגרת - מקומכם איתנו". מאז, כמו סימל הלוח הזה את חייו בזעיר אנפין. הוא עושה את כל מה שצריך. גופו האתלטי עשה צבא, גופו הנהנתן טייל בעולם וגופו הבורגני סיים תואר שני בכלכלה ומחשבים. גופו המשפחתי אפילו התאהב באיילת היפה וכמעט שהתחתנו. מסגרת משורטטת להפליא. אבל הלב שלו, זה שאמור למלא את המסגרת, להחיות את הגוף, לא נמצא שם. הוא נמצא במקום אחר. בצד השני של הלוח. לפעמים הוא מדמיין שברגע לידתו, כשאמו שכבה שיכורה מאושר, כוח עלום ואכזר שתל בו זיק של חוסר שביעות רצון, ועכשיו, ללא זכות בחירה, הוא מתרוצץ ומחפש את התכלית שלו, כמו סזיפוס במעלה ההר. האמת, כדי להבין מה גורם לאדם באמצע החיים

תחילה הוא היסס קצת. הרעש האיום של תחנת הרכבת היסה את פעימות לבו, מקצב החיים האמיתי שלו נשחק לרגע. המחשבות שלו עמדו באוויר ויכולת לחוש בהן בכניסתן לקטר. אם היית במקום האיש הזה יכולת להסתחרר וליפול לקרקע כשרעש הסירנות של האמבולנס מיילל אל תוך תוכך. אבל אתה לא, אתה לא במקומו. הוא עמד שם, החלטת חייו מונחת תלויה באוויר, והוא לקח אותה. הוא הושיט יד דמיונית ותפס. עכשיו הכוח הנעלם הזה שותק, רק מאיר מרחוק. הכוח, שאתמול בבוקר הוביל אותו לנצח את השגרה, מותיר אותו עכשיו לגמרי לבד, כאילו לוחש לו מכל זווית אפשרית "עכשיו תורך..." וכל איבריו זועקים מפרד, הפרד לעשות את מה שהוא הכי רוצה.

הנוסעים האחרים נראו לו מלכתחילה מזויפים, כאילו מישהו העמיד אותם במכוון. במאי בלתי נראה הסביר לבחורה בעלת התלתלים הזהובים שעלייתה לרכבת חייבת להיות דרמטית ולמשוך את תשומת לבו, לגרום לו ברגע האחרון לחשוב שוב על איילת. הקשיש האפור הושם בכוונה בקרונו כדי להראות לו מה עומד לקרות בעוד כמה שנים לגופו, ואפילו שלט הניאון המרגיז ועליו המילה "יציאה" סוור אותו כל כמה שניות. גם הוא הושם שם בוודאי בפקודת הבמאי. לרגע הכל גאה בתוכו: המחשבות, הזיכרונות המתוקים, פרצופי האנשים ההמומים. ההחלטה שלו נראתה לו פתאום הזויה לגמרי, כאילו לא קשורה אליו.

כשהיה נער, בן 14 אולי, בחטיבת הביניים, נכנסו לכיתתו נציגים מתנועת "השומר הצעיר". הם ציירו בגדול על הלוח משולש, ריבוע ועיגול וביקשו מכולם לקום ממקומם ולכתוב את שמם על הלוח. כל אחד כתב את שמו בתוך הצורה שהכי אהב, ורק הוא, שלא החליט היכן למקם את עצמו, כתב "אריאל" בצד השני של הלוח. התלמידים הסתכלו עליו בבוז גלוי עד שהשומרים הצעירים אמרו "ובכן, כל אחד מכם מיקם את עצמו במקום הנוח לו בתוך הצורות, כך חינוכו אתכם מגיל צעיר: להיות במסגרות כל

מתוך אינסטינקט הוא קימט את פיסת הנייר והשליכה לפח הקרוב, אפילו לא העיף בה מבט. עוד פרסומת שמפרה את שלווה היום החופשי. אבל כוח נעלם כמו החזיר אותו שני צעדים אחורה

להניח בצד את עתידו המובטח ולצאת למסע שסופו ודאי אינו ידוע, אתה צריך לקרוא את המכתב. סליחה, את פיסת הנייר שהבחורה ההיא, עם העיניים השחורות הגדולות והמבט הישיר, תחבה לידי בחופזה בעיר התחתית של חיפה, בין אלפי העוברים ושבים, במקום שהוא אולי האפור ביותר בעולם.

מתוך אינסטינקט הוא קימט את פיסת הנייר והשליכה לפח הקרוב, אפילו לא העיף בה מבט. עוד פרסומת שמפרה את שלווה היום החופשי. אבל כוח נעלם כמו החזיר אותו שני צעדים אחורה. הוא נבר במהירות בין פיסות האשפה ובתוך שניות נפרשו המילים לפניו.

"כל היקום וכוכבי הלכת, כל העולמות

והגלקסיות, כל מה שאי פעם דמיית, נמצא בתוכך. אתה עולם ומלואו, הכוח הגדול ביותר בעולם טמון בתאך, בהבלי הנשימות העדינים ביותר שלך. אתה אלוהות.

אתה נמצא במצב המושלם אבל לא חי אותו. אתה כפופ. בשביל מה אתה חי?"

הוא קימט שוב את פיסת הנייר ומולל אותה בין אצבעותיו, הפעם בהחלטיות יתר, כמעט בכעס. הוא השליך אותה לרצפה וחיפש בחוסר סבלנות את מדרגות הרכבת התחתית, שתיקח אותו לאוויר צלול יותר במעלה הכרמל הצרפתי. איש לא יוכל להבין לעולם איזה חץ דקר אותו בלב באותו רגע. כל פסיפס חייו עבר לנגד עיניו בן רגע, כמו סרט. הרגשות הציפו אותו. כל החיים, תמיד, גם כשהיה ילד, תמיד שאל את השאלה הזאת בנוסחים שונים. תמיד הרגיש שמשהו לא בסדר באיך שכולם מתנהלים. באיך שכולם מסתפקים בחיים ביוניים, אפרוריים, מוותרים על חלומות.

באותו רגע הוא היה מוכן לתת את כל מה שיש לו תמורת התשובה לשאלה הזאת. להבין אחת

ולתמיד בשביל מה נוצרתי, בשביל מה כל האנשים האלה סביבי ובעלי החיים. להבין מה הטעם בלברוא צמחים וגלקסיות. בשביל מה להיוולד אם מתים, מה נשאר מכל זה. זיכרונות. אם מישהו יצר את כל זה, והוא אחראי עליו, כך חשב עוד כשהיה ילד, מה הוא רוצה? לעשות לנו טוב? לעשות לנו רע? שנהנה או נסבול? לעולם לא הצליח "להיכנס" לראש שלו. ומה אם אף אחד לא יצר, אף אחד לא אחראי עליו, והאנושות סתם מתקיימת מתוך עצמה, כאוס לא מאורגן, מקרי. אולי היא בראה את אלוהים כדי שיהיה לה קל ולא הוא אותה. אם היית במקום האיש הזה היית נכנע. זה בטוח. החברים ואימא שלו כל הזמן מציקים לו, שיפסיק לחפש את עצמו ויתחיל להיות מרוצה, ושיש לו הכל בחיים ומה חסר לו.

אם היית חי את הרגע הזה. את התחושה שהכול מתנפץ בך, שהכול גואה בך מבפנים, היית נכנע. אבל אתה לא. אתה לא במקומו.

הוא עצם עיניים נטולות דמעה. שרירי לסתו נמתחו בכוח וההחלטה כבר נבטה אצלו בעומק הבטן. כמו צמח.

תשבץ

כל התשובות נמצאות בגיליון הנוכחי. בהצלחה!

מאוזן:

1. מזרח
2. הכינוי של הרצון החמישי (4,5)
3. ספרו של אברהם, ספר ה...
4. אסיפה
5. מורו של רשב"י (5,3)
6. השגריר של הקבלה

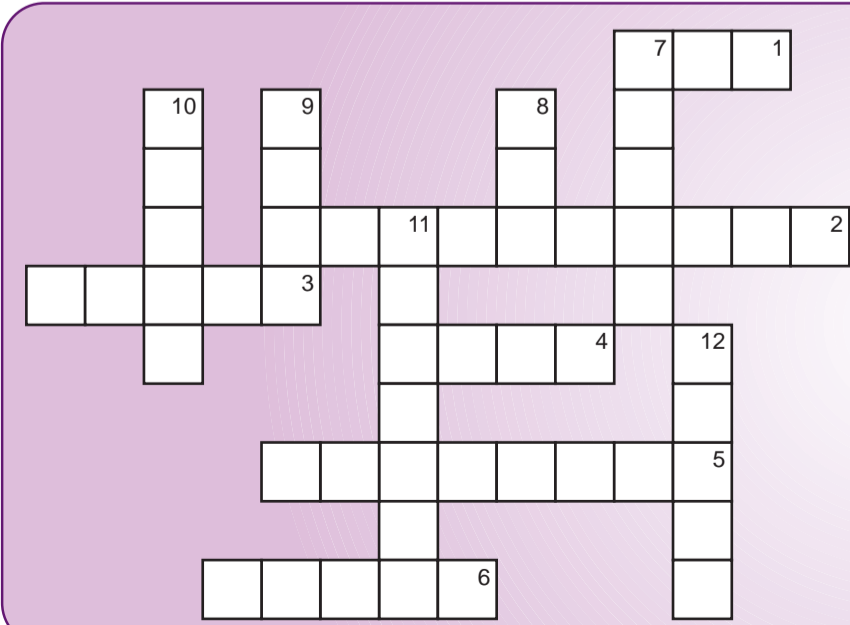
מאונך:

7. מקום קבורתו של רשב"י
8. משורר וסופר גרמני
9. מחבר ספר הזוהר (ר"ת)
10. הבבלים סגדו להם
11. ממפקדי חיל האוויר (ש"מ 5,2)
12. אבי האומה

בין הפותרים נכונה יוגרלו 3 ספרים מסדרת 'קבלה וחכמת החיים'

יש לשלוח תשובות אל 'הוצאת קבלה לעם' ת.ד. 1552 רמת-גן 52115

שמות הזוכים ופיתרון "גילגול המושגים" מגיליון מספר 2 יפורסמו בגיליון הבא

עם איתן בן-אליהו

מפקד חיל האוויר לשעבר, איתן בן אליהו, רוצה לדעת מה גורם לאדם לעבור מהעולם המדעי אל העולם הרוחני, ואיך ספר הזוהר יכול לעזור לנו בפתרון בעיות העולם. הרב ד"ר מיכאל לייטמן משיב לו

איתן בן-אליהו הוא טייס קרב מצטיין והמפקד ה-13 של חיל האוויר הישראלי (1996-2000). מאז 1967 הוא השתתף בכל המלחמות של מדינת ישראל ובמבצעי קרב שונים. כיום הוא מנכ"ל חברת "סנטרי טכנולוגיות" העוסקת בפתרונות ביטחוניים, ומשמש כפרשן צבאי מבוקש בערוצי התקשורת השונים.

בן אליהו: אני שמח על ההזדמנות לשאול אדם כמוך, שהוא גם בעל רקע אקדמי וגם בעל רקע רוחני, על הקשר בין שני תחומים האלה, כי לרוב הם אינם מתיישבים זה עם זה.

מה היה השינוי שגרם לך לעבור לפתע מעולם המדע, הריאלי, לעולם שנתפס אצל רוב האנשים כמופשט או "מיסטי"?

הרב לייטמן: עוד בילדותי סקרן אותי להבין מהו סוד החיים. לכן כשסיימתי את בית הספר התיכון חיפשתי מקצוע שיאפשר לי לחקור את משמעות החיים. בחרתי ללמוד ביו-קיברנטיקה משום שמקצוע זה חוקר את מערכות החיים ואת הסדר המכתיב את קיומן. קיוויתי שבעזרת הלימוד אבין כיצד מתפתח הדומם לצומח וממנו לחי. עם זאת, השאלה שהטרידה אותי יותר מכל הייתה לשם מה אנו חיים, שאלה המתעוררת בגיל צעיר בכל אחד מאיתנו, אך נעלמת במהלך המרוץ השגרתי של חיינו.

לאחר שסיימתי את לימודי באוניברסיטה התמחיתי בביו-קיברנטיקה. כבר במהלך סדרת המחקרים שהתחלתי בהיותי סטודנט התפעלתי מהאופן הנפלא שבו בנוי תא אורגני המקיים חיים. נפעמתי מהצורה שבה נכלל התא בצורה מושלמת והרמונית בכל הגוף. נהוג לחקור את מבנה התא עצמו ואת תפקודיו השונים, אולם לשאלה לשם מה קיים הגוף כולו לא מצאתי שם תשובה. הנחתי שבדומה לתא בגוף, כך גם הגוף מהווה חלק ממערכת גדולה יותר, שכלפיה הוא מתפקד כחלק מן השלם, אך ניסיונותיי לחקור את הדבר במסגרת המדעית נתקלו בדחיות חוזרות ונשנות. נאמר לי כי המדע אינו עוסק בשאלות אלה. כל זה היה בשנות השבעים ברוסיה. הגעתי לארץ ותקווה בליבי שבישראל אוכל להמשיך באותו מחקר שסקרן אותי כל כך. המשכתי בחיפושיי אחר תשובה, עד שכעבור 5 שנים, בשנת 1979, הגעתי לקבלה. כבר לפני כן חשתי שהתשובות נראו מצויות שם, אך רק כשהגעתי למורה שלי, הרב ברוך שלום אשלג (הרב"ש), התחלתי ללמוד את הקבלה האמיתית.

לפני מספר שנים אף סיימתי את עבודת הדוקטורט שלי בקבלה וחשוב לי להדגיש שעבורי הקבלה אינה מיסטיקה אלא מדע לכל דבר. **בן אליהו:** בילדותי שמעתי שרק ליחידים מותר לעסוק בקבלה, ולפתע אני בא לכאן ורואה שלומדים אצלך מאות תלמידים. היום יש תופעה נפוצה: כל תל אביבי שרוצה להרגיש "אין" אומר שהוא לומד קבלה.

האם יש הבדל בין ה"קבלה של המקובלים", שלמדו בעבר בקבוצות מצומצמות, לבין חכמת הקבלה שאותה לומדים כאן אתה ותלמידיך בשלוש לפנות בוקר? כיצד תשכנע אותי שאינך עוסק בה באופן חובבני?

הרב לייטמן: אתה צודק. גם אני למדתי כך,

בן אליהו: בילדותי שמעתי שרק ליחידים מותר לעסוק בקבלה, ולפתע אני בא לכאן ורואה שלומדים אצלך מאות תלמידים. היום יש תופעה נפוצה: כל תל אביבי שרוצה להרגיש "אין" אומר שהוא לומד קבלה

בקבוצה מצומצמת, אצל המקובל האחרון בשרשרת המקובלים שעליה אתה מדבר. אבל כפי שאנו רואים, הדור השתנה, הרצון הבשיל וההתעניינות בחכמת הקבלה הולכת וגוברת. עוד בספר הזוהר כתוב שבסוף המאה העשרים עתידה הקבלה להתגלות לאנושות כולה. בהתחלה היא מתגלה ליהודים ולעם ישראל, ואחרי כן לכל העולם.

בן אליהו: תן לי דוגמה אחת פשוטה מדוע אתה

צריך את הקבלה בחיים.

הרב לייטמן: אני רוצה לדעת מהי מהות החיים ולשם מה האדם חי. עבורי זו אינה שאלה פילוסופית - ללא ההבנה הזו איני יכול לחיות, אין לי טעם לקום בבוקר.

בן אליהו: אדם חי כי הוא צריך להוליד ילדים

המושג "עולם הבא" בקבלה אינו מציין את החיים אחרי המוות, כמו שרבים נוטים לחשוב בטעות, אלא הוא מציין את העולם הרוחני שאותו משיג המקובל עוד בחייו

לעבוד, להתפרנס. מה רע בַּתשובות שמספק לו העולם הגשמי?

הרב לייטמן: אם זו התשובה, אותי היא אינה מספקת.

בן אליהו: למה לא?

הרב לייטמן: כי היא אינה נותנת לי טעם לחיות. אני רוצה להבין מהי מטרת חיי. אני מתבונן סביבי ורואה איך בטבע הכל מתוכנן עד הפרט האחרון וכיצד במערכת האדירה הזו קשורים כל החלקים יחדיו ומתפקדים בשלמות. לעומת זאת, כשאני מביט בנו, בני האדם, אני מרגיש שחיינו הם הפקר. בניגוד לכל חלקי הטבע איננו יודעים איך לתפקד נכון ביחס לסביבה שלנו. חוסר תפקוד זה מוביל לכך שאיננו יודעים לשם מה אנו חיים, ובגלל חוסר תפקוד זה אנו סובלים.

בן אליהו: אם כך אני מבין שאם היינו מתמקדים בקבלה, לומדים קצת בספר הזוהר או נסמכים

על קבוצת מקובלים גדולה, זה היה מועיל לפתרון הבעיות?

הרב לייטמן: חכמת הקבלה מגלה לנו את חוק הטבע. אם נלמד להשתמש בו נכון, כפי שאנו נוהגים בחוקי הטבע שכבר מוכרים לנו, נוכל לבנות חברה אנושית מושלמת ונפסיק לסבול ממאורעות החיים. הסבל שאנו חווים נובע אך ורק מחוסר היכרות של חוקי הטבע הסובבים אותנו. ברגע שנגלה את החוקים הללו, נבין כיצד עלינו להשתלב נכון במערכת הטבע, כפי שאנו למדים מתוך מחקר הגוף הביולוגי לשם מה קיים כל חלק בגוף ומה תפקודו הבריא. במילים אחרות, אם נשתמש בידיעות שחכמת הקבלה מיועדת לספק לנו, נוכל להגיע לחיים מאושרים בעולם הזה ואף להכין את עצמנו לקיום נכון לאחר עזיבתנו אותו.

כפי שהאדם יכול להתקיים בעולם הזה רק כשהוא לומד להכיר את חוקי הטבע, כך הנשמה שלנו תוכל להתקיים בעולם הבא רק אם נדע את החוקים הקיימים בו.

המושג "עולם הבא" בקבלה אינו מציין את החיים אחרי המוות, כמו שרבים נוטים לחשוב בטעות, אלא הוא מציין את העולם הרוחני שאותו משיג המקובל עוד בחייו.

כל מרכיבי הטבע האחרים מלבד האדם מקיימים את חוקי הטבע בצורה אינסטינקטיבית, מחויבת, ולכן נכונה. רק לאדם יש החופש לבנות חברה לפי בחירתו. חופש זה ניתן לו כדי שיכיר את החוק הכללי של המציאות ויבנה בעצמו את האנושות המתוקנת. בכך הוא יגיע להיות בדרגת "אדם" יוממש את ייעודו. אם נבנה את החברה האנושית מתוך ידיעת החוק הכללי, נזכה להגיע לחיים מאושרים בשני העולמות.

מידעון - איך לומדים קבלה?

אינטרנט

אתר קבלה למתחיל:
www.kab.co.il

תוכניות בשידור חי:
www.kab.tv

ניתן לשאול שאלות בשידור חי

* כל החומר מוגש בצורה חופשית וללא תשלום

טלוויזיה

• **ערוץ 25 (HOT) ערוץ 98 (YES)**
יום ב' 20:30, יום ה' 8:00, יום ו' 15:00

א' - ו': שידור חי בין השעות 3:00 עד 7:00 בבוקר

• **ערוץ קארמה 39 (HOT) א' - ה' 8:00, 14:00, 20:00**

א' - ו': שידור חי בין השעות 3:00 עד 6:00 בבוקר
* הצפייה בערוצים 25 ו-98 ללא תשלום

קבוצות לימוד

שלוחת רענה
רח' אחזה 157
"בית הנוער"

החל מה-2/11 יפתח מסלול הלימוד "קמפוס קבלה", פרטים בטלפון:
050-7275995

חדש!!!

שלוחת פתח תקווה
"בית קבלה לעם"
ז'בוטינסקי 112
1-700-509-209

שלוחת חולון
אורט חולון
רח' פרופסור שור 2
054-5642386

שלוחת נס ציונה
רח' שינדלר 1 אשכול פיס
054-6850746

שלוחת אילת
שכונת ערבה
מתנ"ס קולייר
052-4619161

מכללת "הנקודה שלב" תל אביב
רח' קרליבך 29 קומה א'
1-700-509-209

שלוחת אשדוד
מכללת הדרום
מרכז הקריה
שער הקריה קומה ב'
052-4859233

שלוחת ירושלים
רח' קינג ג'ורג' 16
054-7586312

אודות בני ברוך

"בני ברוך" הינה תנועה ללא כוונת רווח, א-פוליטית, העוסקת בלימוד והפצת חכמת הקבלה כדי להאיץ את ההתפתחות הרוחנית בקרב המין האנושי. היא הוקמה בשנת 1991 על ידי הרב ד"ר מיכאל לייטמן (MSc בביו קיברנטיקה PhD בפילוסופיה) ונקראת על שמו של המקובל הרב ברוך שלום אשלג, בנו הבכור וממשיך דרכו של הרב יהודה אשלג ("בעל הסולם" - מחבר פירוש "הסולם" על ספר הזוהר).

שיטת הלימוד הייחודית אותה פיתחה בני ברוך, מבוססת על לימוד המקורות האותנטיים של כתבי מקובלים (ר' שמעון בר-יוחאי, כתבי האר"י, כתבי בעל הסולם) בגישה מדעית ומודרנית.

מערכת העיתון "קבלה לעם"

עורך ראשי: מ. שרון עורכי משנה: ר. לייטמן, י. ברנשטיין, ד. אהרוני

חברי מערכת: י. זיו, כ. פרי, ד. נהרי, א. וינוקור, ד. מלניצ'וק, א. ליבוביץ', י. עובדיה

עיצוב גרפי: ט. שמעוני, ר. יניב, מ. אדמוני, א. אוטקין

שאלות, הערות ותגובות למערכת: editor@kab.co.il

ובדואר ל'הוצאת קבלה לעם' - ת.ד. 1552 רמת-גן 52115

הרשמה לקבלת גליון אלקטרוני של העיתון: info@kab.co.il